

ลมเย็นพัดหญ้าพริ้วทิวลิปานคลื่น
ดอกไม้คันหอมอวลชวนฝันหา
ผีเสื้อหนึ่งเฉยๆกรายโฉบฉายมา
โฉบบุปผาแล้วได้...ใส่ราศี

ฉวยสวิงวิ่งฟาดสุดคาบแก่น
เจ้าทิวแสนสดสวยสำรวยสี
เที่ยวลอบเร้นเล่นลมชมมาลี
อยากขยับเข้าให้หน้าใจ

เสียงทิวคันคันร่นกันสวิง
ถามจริงจริงเจ้าชั่วรู้ตัวไหม
ดอกไม้อื่นน่าชื่นชมมีถมไป
ก็แล้วโยแกลงข้าฯ เหมือนทำกัน

จะเกิดปีกฉีกเนื้อไม่เหลือทราบ
บังอาจมากต้องฆ่าให้อาสน์
หนอยหน้าซีกดาบขอชีวิต
ยามเจ้านั้นทำผิดไม่คิดเลย

เพียงสองนิ้วบีบหัวเจ้าทิวต้น
ร้องรำพันพราพ้อขอเจเลย
ว่าผกาเร่งเร้าให้เข้าเซย
แย้มดอกเอ๋ยยั่ววนมวลภมร

เลวระยำทั้งที่รู้ตัว
เจ้าเมามัวหลงไหลไม่ได้ถอน
เพราะกิเลสใจเซลาเข้ารานรอน
เป็นถึงสอนถึงการผลาญชีวา.....

หวั ง ค อ ก ไ ม้

ชัยวัฒน์ สงฆ์เป็ร้อง